

Frontiers in tax

Polish edition

Czerwiec 2016

Zmiany w prawie celnym:

Rozszerzenie uprawnień upoważnionych przedsiębiorców (AEO)

Reorganizacja w procedurach celnych

Istotne zmiany w wartości celnej

Zmiany w Wiążących Informacjach Taryfowych – w stronę jednolitości

Wpływ ustanowienia unijnego kodeksu celnego na krajowe przepisy celne

KPMG.pl

W tym numerze

Wstęp	4
Rozszerzenie uprawnień upoważnionych przedsiębiorców (AEO)	5
Reorganizacja w procedurach celnych	10
Istotne zmiany w wartości celnej	13
Zmiany w Wiążących Informacjach Taryfowych – w stronę jednolitości	18
Wpływ ustanowienia unijnego kodeksu celnego na krajowe przepisy celne	21
Publikacje KPMG	25
Kontakty	26

Wstęp

Tomasz Beldyga

partner
szef zespołu ds. cła i akcyzy
dział doradztwa podatkowego
KPMG w Polsce

1 maja 2016 r. weszły w życie nowe unijne regulacje dotyczące prawa celnego. Regulacje te składają się zasadniczo z trzech głównych aktów prawnych:

1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny.
2. Rozporządzenia wykonawczego Komisji Unii Europejskiej 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, oraz
3. Rozporządzenia delegowanego Komisji Unii Europejskiej 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego unijny kodeks celny w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych jego przepisów.

W niniejszym numerze *Frontiers in tax* przybliżymy Państwu wybrane zmiany, które dotyczą m.in. znaczącego rozszerzenia uprawnień upoważnionych przedsiębiorców, zabezpieczenia długu celnego, wartości celnej, wiążących informacji i procedur celnych. Ważną rolę będą odgrywały również przepisy przejściowe, które mają umożliwić bezkolizyjne przejście do pełnego stosowania nowego prawa.

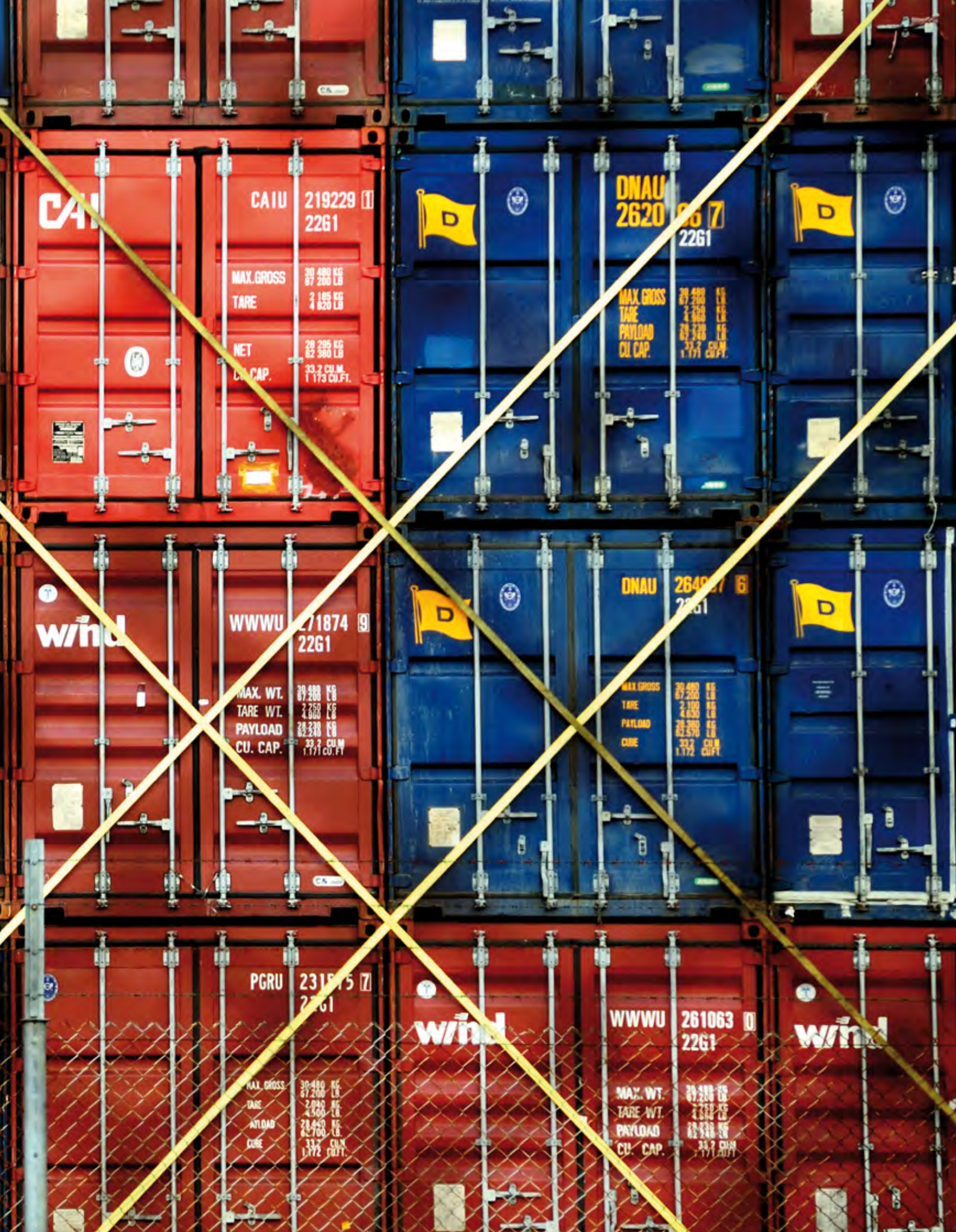
Nowe regulacje przyniosą szereg zmian w prawie celnym. Unijny kodeks celny oraz rozporządzenia wykonawcze i delegowane jako akty wydane w randze rozporządzeń powinny być bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej i są bezpośrednio wiążące zarówno dla organów celnych jak również dla wszystkich osób uczestniczących w obrocie towarowym z krajami trzecimi. Niemniej jednak, wejście w życie tych aktów prawnych pociąga za sobą także konieczność uchwalenia szeregu krajowych przepisów o charakterze technicznym, istotnych do prawidłowego funkcjonowania obrotu towarowego z zagranicą. Należy oczekiwać, że przepisy te będą sukcesywnie wchodzić w życie w najbliższych miesiącach.

Życzę Państwu przyjemnej lektury.

Rozszerzenie uprawnień upoważnionych przedsiębiorców (AEO)

Unijny kodeks celny przyznaje upoważnionym przedsiębiorcom więcej uprawnień niż to czyniły dotychczas obowiązujące przepisy. Część z przewidzianych w nowych przepisach uprawnień była już wcześniej uregulowana we wspólnotowym kodeksie celnym, ale w nowym stanie prawnym możliwość korzystania z nich została zastrzeżona wyłącznie dla podmiotów AEO. Unijny kodeks celny wprowadził również kilka zupełnie nowych instytucji, z których będą mogli również skorzystać jedynie upoważnieni przedsiębiorcy.

1. Odprawa scentralizowana

Całkowicie nowym rozwiązaniem, które od 1 maja 2016 r. mogą stosować przedsiębiorcy legitymujący się statusem AEO w zakresie uproszczeń celnych jest instytucja odprawy scentralizowanej. Stosowanie odprawy scentralizowanej, wymagającej uzyskania dodatkowego upoważnienia, pozwoli przedsiębiorcom na dokonywanie większości formalności celnych w urzędach celnych właściwych miejscowo dla ich siedzib. W praktyce oznacza to, że w przypadku przybycia towarów np. do portu w Hamburgu, polski przedsiębiorca chcąc dopuścić je do obrotu w Niemczech, nie będzie musiał składać zgłoszenia celnego w niemieckim urzędzie celnym.

W takim przypadku wystarczające będzie złożenie zgłoszenia celnego w polskim, lokalnym urzędzie celnym, na którym będzie ciążył obowiązek komunikowania się z urzędem celnym niemieckim. W szczególności urzędy będą się wymieniać informacjami niezbędnymi dla weryfikacji zgłoszenia celnego i do zwolnienia towarów do procedury. Na polskim urzędzie celnym będzie również spoczywał obowiązek realizowania formalności związanych z pokrywaniem długów celnych i innych należności przypadających urzędowi niemieckiemu.

Wprowadzenie odprawy scentralizowanej powinno przynieść oszczędności polskim przedsiębiorcom, którzy dotychczas na potrzeby dokonywania odpraw w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej korzystali z usług lokalnych przedstawicieli celnych.

2. Samoobsługa celna

Jest, to kolejna nowa instytucja wprowadzana przez unijny kodeks celny zarezerwowana wyłącznie dla upoważnionych przedsiębiorców. W ramach udzielonego pozwolenia, podmioty korzystające z samoobsługi celnej mogą zostać upoważnione do:

1. Samodzielnego kontrolowania zakazów i ograniczeń wskazanych w pozwoleniu.
2. Załatwiania określonych, przepisanych organom celnym, formalności celnych.
3. Przeprowadzania określonych kontroli pod dozorem celnym.

Koncepcja samoobsługi celnej wydaje się być dosyć obiecująca, jednak na obecnym etapie trudno jednoznacznie określić praktyczną przydatność tej instytucji. Wiele w tym przypadku będzie zależeć od podejścia organów celnych, a właściwie od chęci do przekazywania przysługujących im uprawnień na rzecz przedsiębiorców.

3. Korzystanie z zabezpieczenia generalnego

Od 1 maja 2016 r. wyłącznie podmioty legitymujące się certyfikatem AEOC lub AEOF mogą uzyskać pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości w odniesieniu do długów celnych i innych należności, które już powstały. Upoważniony przedsiębiorca może w tym przypadku uzyskać pozwolenie na obniżenie zabezpieczenia generalnego do 30% tzw. kwoty referencyjnej, tj. prawidłowo określonej (w pełnej wysokości) kwoty zabezpieczenia.

Istnieje również możliwość uzyskania pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości lub nawet do odstąpienia od obowiązku wnoszenia zabezpieczenia w stosunku do długów celnych i innych należności, które mogą powstać. W tym przypadku nie ma konieczności posiadania certyfikatu AEO, niemniej warunki wskazane dla ubiegania się o takie pozwolenia pokrywają się z warunkami, które muszą spełniać upoważnieni przedsiębiorcy. Zatem posiadanie statusu AEO znacząco ułatwia uzyskanie pozwoleń na

stosowanie obniżonego (do 50% lub 30% kwoty referencyjnej) zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie z obowiązku stosowania zabezpieczenia generalnego.

Opisane uprawnienie nabiera szczególnie istotnego znaczenia w obliczu zmian w zakresie stosowania zabezpieczeń generalnych, które wprowadził unijny kodeks celny. Dotychczas obowiązujące przepisy przewidywały, że decyzja o odnośnie złożenia zabezpieczenia leży w gestii organu, natomiast unijny kodeks celny wprowadził obligatoryjność stosowania zabezpieczenia generalnego przy korzystaniu z większości procedur specjalnych.

4. Nowe warunki stawiane upoważnionym przedsiębiorcom

Unijny kodeks celny wprowadził nowe warunki niezbędne dla uzyskania statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO).

Dodatkowe kryterium dla posiadaczy pozwolenia AEOC i AEOF obejmuje standardy kompetencji lub kwalifikacji zawodowych, które powinni spełnić bezpośrednio związani z prowadzoną działalnością. Ponadto rozszerzony został warunek przestrzegania przepisów prawa. Od 1 maja 2016 roku upoważnionego przedsiębiorcy dotyczy nie tylko naruszenie przepisów prawa celnego, ale również przepisów podatkowych oraz brak skazania za poważne przestępstwo karne w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

5. Ponowna weryfikacja certyfikatów AEO

Przepisy przejściowe do unijnego kodeksu celnego nakładają na organy celne obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny wszystkich upoważnionych przedsiębiorców, którym przyznano status AEOF, AEOC lub AEOS przed 1 maja 2016 r. Ocena

Od 1 maja 2016 r. wyłącznie podmioty legitymujące się certyfikatem AEOC lub AEOF mogą uzyskać pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego w obniżonej wysokości w odniesieniu do długów celnych i innych należności, które już powstały

będzie dotyczyć wszystkich wymogów formalnych, które powinni spełniać upoważnieni przedsiębiorcy, w tym także tych, które zostały wprowadzone na mocy nowych przepisów. Weryfikacja ma zostać przeprowadzona z urzędu, według kolejności ustalonej przez każdą izbę celną. Po ponownej ocenie, w przypadku uzyskania oceny pozytywnej, organ cofnie pierwotny certyfikat i wyda nową decyzję nadającą status AEO danemu przedsiębiorcy.

6. Co zmiany w AEO oznaczają dla przedsiębiorców?

Tak znaczące rozszerzenie uprawnień upoważnionych przedsiębiorców prowadzi do nadania rzeczywistego, praktycznego wymiaru statusu AEO w Unii Europejskiej. Bycie upoważnionym przedsiębiorcą może przynieść wymierne oszczędności, odczuwalne ułatwienia, które powinny wpłynąć na istotne przyspieszenie realizacji wszystkich operacji celnych dokonywanych przez podmioty legitymujące się certyfikatem AEO. Status AEO, o który w ostatnich latach ubiegało się coraz więcej przedsiębiorców, stanie się

prawdopodobnie jeszcze bardziej popularny wśród unijnych importerów, eksporterów, firm spedycyjnych i logistycznych i innych podmiotów uczestniczących w międzynarodowej wymianie handlowej.

Z drugiej strony, wobec wprowadzanych zmian, które między innymi prowadzą do przekazywania uprawnień, przysługujących do tej pory organom celnym, na rzecz przedsiębiorców, można oczekiwać jeszcze większej skrupulatności izb celnych przy przyznawaniu statusów upoważnionych przedsiębiorców. Należy się również liczyć z drobiazgową weryfikacją wszystkich przedsiębiorców, którym przyznano status AEO przed 1 maja 2016 r.

Maciej Turzański
młodszy menedżer
w zespole
ds. cła i akcyzy

Reorganizacja w procedurach celnych

Procedury celne zostały w istotny sposób przeorganizowane. Modyfikacja objęła m.in. terminologię, jak również zakresy stosowania, warunki i formalności, na podstawie których poszczególne procedury celne są realizowane, co nie oznacza jednak, że nie ma kontynuacji pomiędzy procedurami celnymi wynikającymi z przepisów wcześniejszych, a przepisami obecnymi.

Zauważalna jest rezygnacja z pojęcia „przeznaczenie celne”. Wolny obszar celny zyskał rangę procedury celnej (w ramach składowania), natomiast inne, dotychczasowe przeznaczenia celne jak np. powrotny wywóz, zniszczenie i zrzeczenie się towarów na rzecz skarbu Państwa istnieją również na gruncie nowych przepisów, ale w innym zakresie.

Zgodnie z nowymi przepisami, będą istnieć trzy procedury celne:

1. Dopuszczenie do (swobodnego) obrotu.
2. Procedury specjalne.
3. Wywóz (poza obszar celny Unii).

W związku z tym, że procedury specjalne dzielą się na szereg kategorii (i podkategorii), można wymienić łącznie 10 procedur celnych.

Poniżej krótka charakterystyka każdej z nich, ze szczególnym uwzględnieniem zmian, jakie nastąpią w porównaniu z dotychczasową sytuacją.

Objęcie towarów
procedurą
specjalną
wymaga złożenia
zgłoszenia
celnego
(wyjątkiem jest
procedura wolny
obszar celny)

Dopuszczenie do obrotu

Zakres tej procedury nie zmienia się istotnie, w porównaniu z dotychczasowymi uregulowaniami, aczkolwiek modyfikacji ulegają niektóre formalności, związane np. ze składaniem zgłoszeń celnych.

W wyniku objęcia towarów tą procedurą zmianie ulega ich status celny z nieunijnego na unijny. Przede wszystkim dopuszczenie do obrotu wiąże się z koniecznością zapłaty należności dotyczących przywozu zarówno cła, jak i podatków (przede wszystkim VAT i akcyza) – o ile są wymagalne. Należy również pamiętać o ograniczeniach i zakazach, jakie mogą dotyczyć importowanych towarów, w tym związanych ze stosowanymi środkami polityki handlowej. W przypadku jeśli import określonego towaru wymaga pozwolenia, konieczne jest jego uzyskanie, aby zrealizować dopuszczenie do obrotu.

Procedury specjalne

Pod tym pojęciem mieszczą się głównie aktualne procedury zawieszające i gospodarcze. Dodatkowo w tym katalogu znalazło się dotychczasowe przeznaczenie wolny obszar celny. Unijny kodeks celny podzielił je na cztery procedury, z których każda dzieli się na kolejne dwie procedury, co po uszczegółowieniu daje łącznie 8 procedur specjalnych:

1. Tranzyt (zewnątrzny i wewnętrzny).
2. Składowanie (skład celny i wolny obszar celny).
3. Szczególne przeznaczenie (odprawa czasowa i końcowe przeznaczenie).
4. Przetwarzanie (uszlachetnianie czynne i uszlachetnianie bierne).

Objęcie towarów procedurą specjalną wymaga złożenia zgłoszenia celnego (wyjątkiem jest procedura wolny obszar celny). Natomiast zakończenie takiej procedury następuje w wyniku objęcia inną procedurą celną, wyprowadzenia poza obszar celny Unii, zniszczenia bez

pozostawienia odpadów lub zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa.

Regułą (choć z wyjątkami) jest fakt, że stosowanie tych procedur wymaga uzyskania zezwolenia, jak również złożenia zabezpieczenia. Co do zasady, dotychczasowe pozwolenia pozostaną w mocy w terminie ich ważności, lecz nie dłużej niż do 1 maja 2016 r., chyba, że dotyczą procedur już nieistniejących, jak np. uszlachetnianie czynne w systemie cel zwrotnych.

Tranzyt

Zmiany nie prowadzą do całkowitych modyfikacji dotychczasowego rozumienia pojęcia tranzytu, w szczególności w odniesieniu do tranzytu standardowego (NCTS i TIR). Modyfikacji uległa część terminologii, np. zamiast „tranzytu wspólnotowego” jest „tranzyt unijny”, a obecnego „głównego zobowiązanego” określa się mianem „osoby uprawnionej do korzystania z procedury tranzytu”.

Unijny kodeks celny znosi pojęcie towarów wrażliwych, a obowiązujące gwarancje generalne dla przewozów towarów wrażliwych powinny zostać zmienione w „zwykłe” tranzytowe zabezpieczenie generalne lub uchylone. Gwarancje generalne będą jednak istotne również po 1 maja 2016 r., ale pierwsze aneksowanie takiej gwarancji/zabezpieczenia wymagać będzie zastosowania nowego formularza.

Warto podkreślić, że szereg zmian głównie technicznych, wiązać się będzie z udzielaniem pozwoleń na stosowanie uproszczeń w tranzycie unijnym. W dużym zakresie pokrywać się one będą z wymogami dotyczącymi AEO. W związku z tym konieczna będzie ponowna ocena warunków pozwoleń w odniesieniu do pozwoleń wydanych przed 1 maja 2016 r., co powinno nastąpić nie później niż do 1 maja 2019 r.

Składowanie

W części odnoszącej się do składów celnych, nastąpi uproszczenie ich systematyki. Podział będzie się ograniczał do :

1. Składów publicznych, przy czym będą one dzielić się na trzy typy odpowiadające dotychczasowym składom typu A, B i F.
2. Składów prywatnych – co odpowiadać będzie obecnym składom typu C, D i E.

Główna zmiana związana z prowadzeniem składów celnych dotyczy obowiązku złożenia zabezpieczenia. W przyszłości, udzielenie pozwolenia na stosowanie tej procedury będzie uzależnione od złożenia zabezpieczenia celnego. Dotychczasowe pozwolenia zachowają jednak ważność po 1 maja 2016 r., a w okresie przejściowym nie będzie wymagane złożenie wspomnianego zabezpieczenia (najpóźniej do 1 maja 2019 r.). Również w odniesieniu do procedury składu celnego, dotychczasowe pozwolenia będą podlegać ponownej ocenie, w oparciu o kryteria wydania pozwolenia wynikające z nowych przepisów.

Istotna zmiana zakresu znaczeniowego nastąpi w odniesieniu do instytucji wolnego obszaru celnego (WOC). Kategoria WOC obejmie zarówno dotychczasowe WOC-e, jak również składy wolnocłowe, które na mocy prawa przekształcają się w WOC-e. Zmianie nie uległy reguły związane ze sprzedażą duty free, w związku z czym dalej będzie można uzyskiwać zwrot akcyzy zapłaconej od alkoholu i papierosów sprzedanych na terenie portów lotniczych osobom podróżującym poza obszar Unii.

Warto zauważyć, że przepisy nie przewidują składania zabezpieczenia dla towarów wprowadzanych do WOC, co jest odstępstwem od zasady dotyczącej innych procedur specjalnych.

Szczególne przeznaczenie

Zgodnie z dotychczasowymi zasadami, odprawa czasowa dzieli się na procedurę z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności. Jej stosowanie wymaga uzyskania pozwolenia i złożenia zabezpieczenia, aczkolwiek obowiązek zabezpieczenia

nie obejmuje zobowiązania podatkowego w VAT i akcyzie, które może potencjalnie być wymagalne od towaru objętego odprawą czasową z całkowitym zwolnieniem. Nowe przepisy nie przewidują obowiązku powrotnego wywozu towarów, nie ma również odsetek kompensacyjnych, a w przypadku dopuszczenia do obrotu towarów objętych odprawą czasową z całkowitym zwolnieniem z cła, stosowane będą elementy kalkulacyjne z dnia dopuszczenia do obrotu. Osoba korzystająca z procedury będzie miała obowiązek prowadzić ewidencję, w której odnotowywane będą m.in. przemieszczenia towarów objętych omawianą procedurą.

Końcowe przeznaczenie (end use) zyskuje status procedury specjalnej, niemniej jednak można je uznać za specyficzny wariant dopuszczenia do obrotu. Procedura ta, prowadzi bowiem do zmiany statusu celnego towaru nią objętego (z nieunijnego na unijny), a zgłoszenie do końcowego przeznaczenia powoduje powstanie długu celnego. Tak jak do tej pory, końcowe przeznaczenie będzie stosowane w odniesieniu do towarów objętych specyficznym traktowaniem, np. gdy taryfa celna pozwala na zwolnienie z cła lub zastosowanie obniżonej stawki celnej w związku z wykorzystaniem towaru na określony cel na terytorium Unii.

Przetwarzanie

Uszlachetnianie czynne w nowej formule połączyło obowiązujące procedury: uszlachetniania czynnego w systemie zawieszek i cel zwrotnych oraz przetwarzania pod kontrolą celną.

W kwestii nowych pozwoleń na stosowanie przetwarzania czynnego, zmianom uległy warunki ich wydawania. Przede wszystkim zastrzono kwestię składania zabezpieczenia – jest ono obligatoryjne (choć w okresie przejściowym może nie być konieczne jego złożenie). Nie zmienia to jednak faktu, że organ w dalszym ciągu ma obowiązek badania warunków ekonomicznych.

W odniesieniu do uszlachetniania biernego, główna zmiana w stosunku do obecnej sytuacji dotyczy sposobu obliczania kwoty długu celnego. Zasadniczo, obliczać się ją będzie na podstawie kosztu procesu przetwarzania przeprowadzonego poza obszarem celnym Unii.

Wywóz

Procedura wywozu będzie stosowana w podobnym zakresie jak dotychczas, natomiast zmiany jakie zostały wprowadzone są drobne i techniczne. W dalszym ciągu, będzie to procedura na podstawie której towary nią objęte tracą unijny status celny.

Zbigniew Sobecki
supervisor w zespole
ds. cła i akcyzy

Istotne zmiany w wartości celnej

Wejście w życie nowych unijnych przepisów celnych wiąże się z licznymi zmianami w regulacjach z zakresu prawa celnego. Modyfikacje w zakresie wartości celnej przede wszystkim mają na celu ujednolicenie dotychczasowych przepisów oraz wprowadzenie ułatwień dla przedsiębiorców bez zmian w kwestiach zasadniczych.

Wraz z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego (UKC) oraz rozporządzeń: delegowanego i wykonawczego; zmianie ulegną niektóre przepisy w zakresie wartości celnej. Nowelizacja nie objęła zasadniczych zagadnień, a dotyczy jedynie uregulowań mniejszej rangi, które ułatwiają bądź wprowadzają drobne utrudnienia dla przedsiębiorcy. Zmiany są wynikiem członkostwa Unii Europejskiej w Światowej Organizacji Handlu (WTO), a przede wszystkim obowiązującym w jej zakresie Porozumieniu w sprawie stosowania Artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych GATT, zwanym Kodeksem Wartości Celnej.

Wśród wprowadzonych zmian, nowe regulacje rozszerzyły przedmiotowy zakres pozwolenia na uproszczone ustalanie wartości celnej. W porównaniu do wcześniejszych przepisów, oprócz kosztów, które dodawane są do faktycznie zapłaconej lub należnej ceny oraz elementów niewliczanych do wartości celnej, w sposób uproszczony mogą być także ustalane składniki ceny należnej albo faktycznie zapłaconej.

Z drugiej strony, zmianie uległy także kryteria uzyskania wspomnianego

przyznawania uprawnień, poprzez skonkretyzowanie warunków, jak i również ograniczyć możliwość uzyskania pozwolenia przez przedsiębiorców niespełniających kryteriów. Warunki przedmiotowe częściowo pokrywają się z kryteriami dla podmiotów ubiegających się o status upoważnionego przedsiębiorcy (AEO). Wnioskodawca powinien:

- Przestrzegać przepisów prawa celnego i podatkowego.
- Prowadzić system księgowy zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w danym państwie członkowskim.
- Posiadać strukturę administracyjną odpowiednią do prowadzonej działalności gospodarczej.

Warto zwrócić uwagę, że pozwolenia wydane na czas określony według poprzednich przepisów, pozostają ważne (w zależności, co nastąpi wcześniej) do końca okresu lub do 1 maja 2019 r. Pozwolenia bez terminu ważności podlegają ponownej ocenie i pozostają ważne aż do kontroli przeprowadzanej przez odpowiednie Izby Celne. Przedsiębiorcy, którzy chcą

stosowane było w przypadku transakcji łańcuchowych. Mimo to przepis przejściowy pozostawia możliwość korzystania z tej opcji do 31 grudnia 2017 r., lecz jedynie w przypadku, gdy umowa sprzedaży, na podstawie której ustalana jest wartość celna, została zawarta przed 18 stycznia 2016 r.

Nowelizacja unijnych przepisów celnych pozwoli na uwzględnianie rabatów w wartości celnej towarów w szerszym zakresie niż na podstawie obecnych regulacji. Dotychczas jedyną podstawą ujmowania rabatów był przepis traktujący o cenie faktycznie zapłaconej lub należnej. Część z wprowadzonych regulacji została wcześniej zawartych w komentarzu opracowanym przez Sekcję Ustalania Wartości Celnej (KRR). Wskazują one na możliwość zaakceptowania rabatów w dwóch przypadkach:

- Umowa, która została zawarta między kontrahentami, przewiduje stosowanie i określa wartość rabatów oraz obowiązuje w chwili zgłoszenia celnego.
- Dokonanie wcześniejszej płatności (nawet jeśli cena nie została zapłacona w chwili zgłoszenia celnego).

Nowelizacja unijnych przepisów celnych pozwoli na uwzględnianie rabatów w wartości celnej towarów w szerszym zakresie niż na podstawie obecnych regulacji

pozwolenia. Z aktualnie obowiązujących pozostawiono jedynie dwa warunki: nieproporcjonalne koszty administracyjne oraz brak znaczących rozbieżności pomiędzy wartością ustaloną w przypadku pozwolenia i jego braku. Ponadto określono kryteria podmiotowe, jakie spełniać musi przedsiębiorca ubiegający się o pozwolenie. Zabieg ten może jednocześnie ułatwić proces

utrzymać swoje przywileje, powinni upewnić się, czy spełniają kryteria wyznaczone przez nowy kodeks celny.

Kolejną różnicą wprowadzoną przez unijny kodeks celny jest brak możliwości deklarowania wartości celnej na podstawie wcześniejszej sprzedaży, która miała miejsce przed ostatnią sprzedażą będącą podstawą wprowadzenia towarów na obszar celny. Rozwiązanie takie

Przedsiębiorcy muszą jednak pamiętać, że przepis zakazuje uwzględniania rabatów, które wynikają ze zmian w umowie wprowadzonych po przyjęciu zgłoszenia celnego.

Istotna zmiana dotyczy kursu walut, który jest wykorzystywany w celu obliczania wartości celnej. Według rozporządzenia wykonawczego dany kurs przeliczeniowy będzie obowiązywał przez cały miesiąc

kalendarzowy, bez względu na jego wahania w danym okresie. Kursem referencyjnym dla danego okresu, podobnie jak według poprzednich regulacji, będzie kurs z przedostatniej środy miesiąca poprzedzającego miesiąc obowiązywania. Nowe przepisy natomiast zlikwidowały obowiązek cotygodniowej analizy zmian kursów, w celu określenia różnic pomiędzy obowiązującym kursem a kursem z ostatniej środy.

Według Wspólnotowego Kodeksu Celnego (WKC) opłaty licencyjne z tytułu przyznanego prawa do korzystania ze znaku towarowego podlegały odrębnym regulacjom. W nowym kodeksie celnym zrezygnowano z wcześniej wprowadzonego rozróżnienia, wskazując, że obecnie ustalanie

wartości celnej związanej z opłatami licencyjnymi dotyczącymi wykorzystania znaku towarowego będzie traktowane tak samo, jak w przypadku innych przedmiotów własności intelektualnej.

Warto wskazać, że unijny kodeks celny wprowadził zmiany w szczegółowych przepisach z zakresu wartości celnej, nie zmieniając jednak podstawowych zasad określania tej wartości (w tym metod kalkulacyjnych i ich hierarchii). Przedsiębiorcy korzystający z dotychczasowych uprawnień powinni upewnić się, czy spełniają nadal odpowiednie kryteria. Warto także zastanowić się nad możliwością skorzystania z przywilejów wprowadzonych na mocy nowych przepisów celnych.

Karina Polak
asystent w zespole
ds. cła i akcyzy

Zmiany w Wiążących Informacjach Taryfowych – w stronę jednolitości

Kompleksowa zmiana zasad unijnego prawa celnego, która obowiązuje od 1 maja 2016 r., objęła również bardzo ważne i niezwykle popularne wśród podmiotów objętych zakresem tych regulacji narzędzie jakim jest wiążąca informacja taryfowa (WIT). Modernizacja przepisów w tym względzie objęła szereg kluczowych aspektów, takich jak zakres i czas obowiązywania WIT, a ponadto rozszerzyła kompetencje Komisji Europejskiej w zakresie kontroli jednolitości klasyfikacji celnej.

Zmiany, jakie zaszły w WIT od 1 maja 2016 r. należy ocenić jako niekorzystne dla posiadaczy takich informacji. Wynika to z kilku względów. W pierwszej kolejności należy wskazać na rozszerzenie zakresu obowiązywania WIT. Obowiązujące do tej pory regulacje przewidywały, że wyłącznie organy celne były związane treścią tych informacji w stosunku do ich posiadaczy. Oznaczało to, że w wypadku gdy WIT okazywała się dla wnioskującego podmiotu z jakichś powodów niekorzystna, nie musiał on wykorzystywać jej np. przy dokonywaniu zgłoszenia celnego. Jedynym podmiotem zobowiązanym do respektowania wydanej WIT był prowadzący postępowanie organ celny. Zmiany wprowadzone wraz z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego przewidują, że obecnie to również podmiot, na rzecz którego

WIT została wydana będzie nią związany (art. 33 ust. 2 unijnego kodeksu celnego). W związku z tym podmiot taki będzie musiał się posługiwać przedmiotową informacją w każdym wypadku dokonywania transakcji objętej zakresem prawa celnego, której przedmiotem będzie towar, dla którego wydano daną WIT. Obowiązek ten będzie egzekwowany poprzez konieczność wskazania przez posiadacza WIT jej numeru w zgłoszeniu celnym, które będzie dotyczyło towarów objętych przedmiotową informacją.

Warto zwrócić uwagę na ograniczenia w procesie wnioskowania o wydanie WIT, o których mowa w art. 31 ust. 1 UKC. Regulacja ta wskazuje, że wniosek taki zostanie odrzucony w sytuacji, w której wniosek o takiej samej treści został wcześniej złożony w tym samym albo innym urzędzie

celnym, bądź gdy wnioskodawca nie zamierza wykorzystywać wydanej informacji (a więc przykładowo nie planuje importu towarów objętych taką informacją). W pierwszym przypadku zmiana ma na celu ograniczenie sytuacji, w której podmioty składają wnioski dotyczące tych samych towarów w celu uzyskania jak najkorzystniejszej WIT, w drugim wypadku chodzi natomiast o wyeliminowanie z obiegu „martwych” informacji.

Kolejna zmiana dotycząca WIT wynika bezpośrednio z brzmienia art. 33 ust. 3 UKC i dotyczy skrócenia okresu obowiązywania wiążących informacji taryfowych. W dotychczasowym stanie prawnym WIT pozostawały ważne przez okres sześciu lat od dnia ich wydania, co również przyczyniało się do ich popularności wśród przedsiębiorców

Zmiany wprowadzone wraz z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego przewidują, że obecnie to również podmiot, na rzecz którego WIT została wydana będzie nią związany

ze względu na stosunkowo długi okres ochrony, jaki zapewniały objętym nimi towarom. Nowe przepisy zrównały termin ważności WIT z tym przewidzianym dla WIP (wiążące informacje o pochodzeniu), a więc jedynie do trzech lat. Zmiana taka została uzasadniona koniecznością aktualizowania oceny klasyfikacji taryfowej towarów w związku z niezwykle dynamicznie postępującym w ostatnich latach rozwojem technologicznym oraz coraz szerszym przepływem towarów na skalę międzynarodową.

Nowa regulacja o istotnym znaczeniu dla podmiotów posiadających WIT to zmodyfikowany sposób dokonywania zmian w już wydanych informacjach, o którym mowa w art. 34 ust. 6 i ust. 7 UKC. Dotychczasowe przepisy przewidywały, że każda informacja (zarówno WIT, jak i WIP) może zostać zmieniona, obecnie natomiast możliwość ta została wyłączona, a każda zmiana treści WIT/WIP wiąże się z obowiązkiem cofnięcia pierwotnej decyzji i wydania nowej. Tego typu posunięcie ze strony legislatora unijnego ma na celu usprawnienie aktualizacji bazy wiążących informacji taryfowych (EBTI) prowadzonej przez Komisję Europejską.

Zmiany ustawodawstwa unijnego z zakresu prawa celnego wiążą się również z modyfikacją kompetencji Komisji Europejskiej w odniesieniu do WIT. W tym miejscu należy wskazać na zupełnie nowe uprawnienie, jakim

jest możliwość nakazania państwom członkowskim zawieszenia wydawania wiążących informacji. Regulacja tego typu ma na celu zapewnienie jednolitości tych informacji na terenie Wspólnoty. Ponadto, zgodnie z uregulowaniami art. 35 oraz art. 36 lit. b Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, które rozszerzyłyby możliwość wydawania WIT w odniesieniu do innych elementów, na podstawie których stosowane są należności celne przywozowe lub wywozowe i inne środki dotyczące wymiany towarowej.

Podsumowując, należy stwierdzić, że zmiany w unijnym prawie celnym dotyczące wiążących informacji taryfowych, które weszły w życie 1 maja 2016 r. nie mogą być rozpatrywane korzystnie z czysto biznesowego punktu widzenia. Z pewnością zmiana zakresu obowiązywania WIT oraz skrócenie okresu ich ważności zmniejszy ich atrakcyjność w oczach przedsiębiorców. Z drugiej jednak strony można mieć nadzieję, że powyższe zmiany, jak również zwiększone uprawnienia Komisji Europejskiej w odniesieniu do państw członkowskich pozwolą na zwiększenie wiarygodności wydawanych WIT oraz ujednolicenie klasyfikacji taryfowych dla określonych grup towarów, co było niezwykle problematyczne w dotychczasowej praktyce prawa celnego, zarówno w Polsce, jak i w całej Wspólnocie Europejskiej.

Karol Dziwiński
specjalista w zespole
ds. cła i akcyzy

Wpływ ustanowienia unijnego kodeksu celnego na krajowe przepisy celne

W dniu 1 maja 2016 r. na terenie całej Unii Europejskiej zaczął obowiązywać nowy unijny kodeks celny. Zmiany wynikające z niniejszej nowelizacji wiążą się z koniecznością dostosowania przepisów krajowych. W celu realizacji tego obowiązku, w dniu 26 kwietnia 2016 r. Rada Ministrów przyjęła przedłożony przez ministra finansów projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo Celne oraz niektórych innych ustaw.

Regulacje nowego unijnego kodeksu celnego (dalej: „UKC”) mają na celu ujednolicenie przepisów celnych stosowanych na obszarze celnym Unii Europejskiej, a w konsekwencji poprawę funkcjonowania unii celnej jako zintegrowanej całości. Ma to nastąpić przede wszystkim poprzez większą harmonizację procedur i mechanizmów wymiany danych. W tym celu nowe przepisy UKC zmieniają zarówno zakres obowiązywania istniejących dotychczas instytucji prawa celnego, jak również wprowadzają nowe instytucje. Regulacje UKC będą stosowane w polskim prawie wprost, a w przepisach krajowych znajdą się jedynie rozwiązania, które uzupełnią regulacje kodeksowe. Niemniej niezbędne są zmiany dotychczas obowiązujących przepisów ustawy prawo celne bądź ich częściowe uchYLENIE.

Wśród najważniejszych regulacji UKC, wymuszających zmiany w prawie krajowym, należy wymienić te, które obejmują:

- Wymianę informacji – zmiany wynikają z wprowadzenia cyfryzacji tj. elektronicznej obsługi procesów celnych oraz stopniowego eliminowania obiegu dokumentów papierowych (w związku z tym wymiana komunikatów między organami celnymi, a przedsiębiorcami oraz przechowywanie informacji będzie odbywać się przy użyciu elektronicznych technik wymiany danych).
- Procedury celne – projekt ustawy dostosowuje przepisy krajowe do zmian w obowiązującej terminologii oraz zmiany w ilości i charakterze procedur celnych.
- Upoważnionego przedsiębiorcę AEO – nowe przepisy przewidują dodatkowe wymogi dla przyznania statusu upoważnionego przedsiębiorcy AEO; z drugiej strony katalog korzyści zarezerwowanych tylko dla

upoważnionego przedsiębiorcy AEO został rozszerzony.

- Dług celny i zabezpieczenia celne – zmiany są związane z możliwością obniżenia wysokości zabezpieczenia oraz dodaniem nowych przypadków wygaśnięcia długu celnego.
- Postępowanie celne – wynika to z harmonizacji i unifikacji trybów postępowania organów celnych państw członkowskich w zakresie wydawania decyzji celnych.
- Procedury uproszczone – zmiany obejmują swoim zakresem instytucje uproszczonego zgłoszenia celnego oraz dokonywanie wpisów do rejestru.
- Inne ułatwienia np. samoobsługę celną (część formalności celnych może być realizowana samodzielnie przez przedsiębiorcę upoważnionego AEO) bądź odprawę scentralizowaną (składanie zgłoszenia celnego towarów w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce siedziby przedsiębiorcy upoważnionego AEO, a nie w urzędzie przedstawienia towarów).

Projekt nowelizacji ustawy Prawo Celne zawiera także szereg regulacji dotyczących elektronicznej wymiany informacji oraz dostępu do usług elektronicznych świadczonych przez Służbę Celną. Zgodnie z projektem, wymiana informacji drogą elektroniczną, a w szczególności składanie deklaracji i zgłoszeń, odbywać się będzie poprzez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej (tzw. PUESC).

Skorzystanie z usług w ramach platformy PUESC będzie wymagało dokonania rejestracji oraz przedstawienia organom celnym dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień. Zgodnie z projektem nowelizacji elektroniczne dokumenty celne będzie można podpisać na trzy sposoby: kwalifikowanym podpisem elektronicznym, zaufanym profilem w ramach platformy ePUAP oraz tzw.

Regulacje UKC
będą stosowane
w polskim
prawie wprost,
a w przepisach
krajowych znajdą
się jedynie
rozwiązania,
które uzupełnią
regulacje
kodeksowe

podpisem PKI czyli elektronicznym podpisem weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu Służby Celnej.

Jednocześnie, za jedną z najważniejszych zmian wprowadzanych w ramach nowelizacji należy uznać uproszczenie postępowania celnego. Znowelizowane przepisy dopuszczają stosowanie uproszczonego postępowania celnego m.in. w przypadku towarów objętych procedurą TIR (czyli przewozu towarów samochodami ciężarowymi w transporcie międzynarodowym). W przypadku wiarygodnych przedsiębiorców formalności związane z tranzytem zostaną ograniczone do minimum.

Projekt nowelizacji zakłada także zmiany w 21 innych ustawach m.in. o: postępowaniu egzekucyjnym w administracji; izbach gospodarczych; Ordynacji podatkowej, kodeksie

karnym skarbowym; podatku od czynności cywilnoprawnych; obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; dozorcze technicznym; systemie oceny zgodności; weterynaryjnej kontroli granicznej; ogólnym bezpieczeństwie produktów; ochronie roślin; podatku od towarów i usług; administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą; swobodzie działalności gospodarczej; administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą; paszach; bezpieczeństwie żywności i żywienia; podatku akcyzowym; Służbie Celnej; wyrobach medycznych; systemie oceny zgodności i nadzoru rynku.

Warto wskazać, że zgodnie z projektem ustawy, zmiany w prawie celnym zaczną obowiązywać po 14 dniach od daty ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Błażej Wiencek

konsultant w zespole ds. cła i akcyzy

Publikacje KPMG

Analizy i raporty KPMG tworzone są dzięki wiedzy i doświadczeniu naszych ekspertów. Publikacje te podejmują problemy istotne dla przedsiębiorców prowadzących działalność w Polsce i na świecie.

Global Automotive Executive Survey 2016

Raport został opracowany na podstawie wywiadów przeprowadzonych z 800 przedstawicielami kadry zarządzającej producentów samochodów, dostawców części i akcesoriów, dealerów, firm finansowych oraz dostawców usług mobilnościowych. Wywiady przeprowadzono w lipcu i listopadzie 2015 roku. Wśród przebadanych przedsiębiorstw 28 proc. pochodziło z regionu Europy, 28 proc. z Ameryki Północnej i Południowej oraz 28 proc. z Azji i Pacyfiku (w tym 12 proc. z Chin). 72 proc. przebadanych firm osiąga przychody powyżej 1 miliarda dolarów rocznie, przy czym 40 proc. firm stanowiły organizacje o przychodach przekraczających 10 miliardów dolarów.

Branża motoryzacyjna. Edycja Q2/2016

Raport należy do serii raportów kwartalnych, których celem jest przedstawienie bieżących trendów w branży motoryzacyjnej w Polsce, rozumianej zarówno jako rynek motoryzacyjny, jak i produkcja przemysłowa oraz motoryzacyjne usługi finansowe. Analiza oparta jest o najnowsze dostępne dane rejestracyjne, statystyczne i rynkowe. Publikacja jest wspólnym przedsięwzięciem Polskiego Związku Przemysłu Motoryzacyjnego oraz KPMG w Polsce.

Roczne zeznanie podatkowe Polaków PIT 2015

Badanie KPMG w Polsce pt. „Roczne zeznanie podatkowe Polaków PIT 2015” zostało przeprowadzone metodą wywiadu telefonicznego CATI (ang. Computer Assisted Telephone Interview) na reprezentatywnej próbie 1100 dorosłych Polaków. Na pytania odpowiadały osoby mające obowiązek rozliczenia się z urzędem skarbowym za rok 2015. W grupie badanych nie zostały uwzględnione osoby, za które zeznanie podatkowe przygotowuje i składa ZUS bądź pracodawca. Badanie zostało przeprowadzone w dniach 1-3.04.2016 r. Realizację wywiadów oraz dobór respondentów do próby zapewniła firma badawcza Norstat.

On-line czy off-line? Jak polscy konsumenci cyfrowi chcą być obsługiwani przez operatorów telekomunikacyjnych

Raport powstał na podstawie badań jakościowych oraz ilościowych przeprowadzonych na reprezentatywnej próbie polskich konsumentów cyfrowych, we współpracy z Millward Brown. Na potrzeby badania konsumentów cyfrowych zdefiniowano jako osoby, które codziennie korzystają z internetu stacjonarnego i przynajmniej raz w tygodniu z internetu mobilnego. Badanie ilościowe zostało przeprowadzone metodą CAWI na reprezentatywnej próbie 1248 uczestników. Badania jakościowe były przeprowadzone wśród 36 konsumentów cyfrowych w grupie wiekowej 25-60 lat. Celem badania jakościowego była tygodniowa obserwacja zachowań i preferencji konsumentów cyfrowych zanotowanych na platformie online oraz pogłębione zrozumienie przyczyn różnych zachowań, preferencji i zjawisk na podstawie 6 zogniskowanych wywiadów grupowych (FGI).

Dział doradztwa podatkowego w KPMG w Polsce

Tomasz Beldyga

**partner, szef zespołu ds. cła i akcyzy
dział doradztwa podatkowego**

T: +48 22 528 11 98

E: tbeldyga@kpmg.pl

**Interesujesz się podatkami?
SPRAWDŹ:**

kpmg.com/pl/podatki
kpmg.com/pl/taxalerts
kpmg.com/pl/frontiersintax
kpmg.com/pl/ppt
kpmg.com/pl/globaltaxapp
abcplatnika.pl
taxownik.pl

Znajdź nas:youtube.com/kpmgpolandfacebook.com/kpmgpolandtwitter.com/kpmgpolandlinkedin.com/company/kpmg_polandinstagram.com/kpmgpolandpinterest.com/kpmgpolandkpmg.com/pl/appitunes.com/apps/KPMGThoughtLeadershipitunes.com/apps/KPMGGlobalTaxitunes.com/apps/KPMGPolandCareerDostępne w
App Store**KPMG Poland****Biura KPMG w Polsce****Warszawa**

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
F: +48 22 528 10 09
E: kpmg@kpmg.pl

Kraków

al. Armii Krajowej 18
30-150 Kraków
T: +48 12 424 94 00
F: +48 12 424 94 01
E: krakow@kpmg.pl

Poznań

ul. Roosevelta 18
60-829 Poznań
T: +48 61 845 46 00
F: +48 61 845 46 01
E: poznan@kpmg.pl

Wrocław

ul. Bema 2
50-265 Wrocław
T: +48 71 370 49 00
F: +48 71 370 49 01
E: wroclaw@kpmg.pl

Gdańsk

al. Zwycięstwa 13A
80-219 Gdańsk
T: +48 58 772 95 00
F: +48 58 772 95 01
E: gdansk@kpmg.pl

Katowice

ul. Francuska 34
40-028 Katowice
T: +48 32 778 88 00
F: +48 32 778 88 10
E: katowice@kpmg.pl

Łódź

al. Piłsudskiego 22
90-051 Łódź
T: +48 42 232 77 00
F: +48 42 232 77 01
E: lodz@kpmg.pl

© 2016 KPMG Tax M.Michna sp.k. jest polską spółką komandytową i członkiem sieci KPMG składającej się z niezależnych spółek członkowskich stowarzyszonych z KPMG International Cooperative ("KPMG International"), podmiotem prawa szwajcarskiego. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Nazwa i logo KPMG są zastrzeżonymi znakami towarowymi bądź znakami towarowymi KPMG International.

Informacje zawarte w niniejszej publikacji mają charakter ogólny i nie odnoszą się do sytuacji konkretnej firmy. Ze względu na szybkość zmian zachodzących w polskim prawodawstwie prosimy o upewnienie się w dniu zapoznania się z niniejszą publikacją, czy informacje w niej zawarte są wciąż aktualne. Przed podjęciem konkretnych decyzji proponujemy skonsultowanie ich z naszymi doradcami.

kpmg.pl